

ανεξάρτητες αυτόνομες αγωνιστικές ριζοσπαστικές

ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ ΚΙΝΗΣΕΙΣ ΣΥΣΠΕΙΡΩΣΕΙΣ Π.Ε.

Δήλωση των εκπροσώπων των

ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΩΝ-ΚΙΝΗΣΕΩΝ-ΣΥΣΠΕΙΡΩΣΕΩΝ Π.Ε. στο Δ.Σ της ΔΟΕ

Δημήτρη Πολυχρονιάδη (6974750410), Ηλία Συμήλιου (6975308409)

για τη νέα εκδοχή του ΠΟΛΥΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΥ για την ΠΑΙΔΕΙΑ

Αξιολόγηση-Αυτοαξιολόγηση: μια κακόφημη διαδικασία που αλλάζει όνομα για να επιζήσει...

Κυκλοφόρησε στις 5-6-2015 διαρρέοντας στον τύπο, μια ακόμη εκδοχή του υπό κατάθεση Πολυνομοσχεδίου για την Παιδεία. 6η, 7η ή 10η, έχουμε χάσει τον αριθμό, αλλά αυτό ελάχιστη σημασία έχει μπροστά στο ότι η πολιτική ηγεσία του Υ.ΠΟ.ΠΑΙ.Θ. έχει χάσει κάθε αξιοπιστία...

Η νέα αυτή εκδοχή είναι αρκετά μεγαλύτερη σε έκταση, με νέα θέματα, αρκετές προσθήκες, περικοπές και τροποποιήσεις, σε σχέση με το σχέδιο του Πολυνομοσχεδίου που είχε επίσημα κοινοποιηθεί στις εκπαιδευτικές ομοσπονδίες στις 5 Μάη, κάποιες σε θετική και άλλες σε αρνητικότατη κατεύθυνση, αν η συγκεκριμένη εκδοχή είναι αυτή που θα κατατεθεί στη Βουλή...

Μια από αυτές, αποτέλεσμα της έντονης αντίδρασης και κινητοποίησης των τελευταίων ημερών, είναι η απόσυρση της διάταξης με βάση την οποία δεν θα αναγνωριζόταν (και μάλιστα αναδρομικά) η προϋπηρεσία αναπληρωτών, πτυχιούχων της γενικής αγωγής που εργάστηκαν στην ειδική αγωγή. Ελπίζουμε βέβαια να είναι οριστική η απόσυρση και να μη δούμε κι εδώ ένα από τα καθιερωμένα πια πισωγυρίσματα της πολιτικής ηγεσίας του Υ.ΠΟ.ΠΑΙ.Θ.

Αρνητικότατη είναι αντίθετα η νέα εκδοχή του Πολυνομοσχεδίου ως προς το θέμα της αξιολόγησης-αυτοαξιολόγησης. Ενώ δηλ. σε προηγούμενες εκδοχές αν και δεν ικανοποιούνταν το βασικό αίτημα των αγώνων του εκπαιδευτικού κινήματος της τελευταίας διετίας για κατάργηση όλου του νομοθετικού πλαισίου της αξιολόγησης, προβλεπόταν παρόλα αυτά η κατάργηση μιας σειράς νομοθετικών κειμένων ή διατάξεων τους. Η απάλειψη των υπό κατάργηση διατάξεων από την τελευταία εκδοχή του πολυνομοσχεδίου (κι ενώ στις 5-6, στη συνάντηση με την αντιπροσωπεία του Δ.Σ. της ΔΟΕ, οι εκπρόσωποι του Υ.ΠΟ.ΠΑΙ.Θ. διέψευδαν τις σχετικές πληροφορίες, γεγονός που αποτελεί εμπαιγμό για την εκπαιδευτική κοινότητα) αφήνει σχεδόν άθικτο το αντιδραστικό νομοθετικό πλαίσιο της αξιολόγησης και αυτοαξιολόγησης, αφού:

α) δεν αναφέρεται η κατάργηση του Π.Δ. 152/2013 και των άλλων μικρότερης σημασίας διατάξεων του νομοθετικού πλαισίου της αξιολόγησης που υπήρχαν σε προηγούμενες εκδοχές του πολυνομοσχεδίου

β) οι σχετικές με τις αρμοδιότητες της ΑΔΙΠΠΔΕ διατάξεις παραμένουν ίδιες με τις προηγούμενες εκδοχές του πολυνομοσχεδίου, συνεχίζουν μ' άλλα λόγια να υπάρχουν οι αρμοδιότητες στην "αξιολόγηση του εκπαιδευτικού έργου", ο καθορισμός δεικτών και κριτηρίων καθώς και ηλεκτρονικών πλατφορμών (παρατηρητηρίου) για αυτό κ.ά.

γ) στη θέση της (απλής και ξεκάθαρης) αναφοράς στην κατάργηση του άρθρου 32 του Ν. 3848/10 (με βάση το οποίο εφαρμόστηκε η αυτοαξιολόγηση) που υπήρχε στην προηγούμενη εκδοχή του πολυνομοσχεδίου, τώρα προστίθεται το άρθρο 45 με τίτλο «Προγραμματισμός και κριτική αποτίμηση της δράσης των σχολικών μονάδων». Με το άρθρο αυτό, αν εξαιρέσουμε την αναφορά του υπό κατάργηση νόμου στην αξιολόγηση των εκπαιδευτικών κι αν αλλάξουμε τους όρους "αξιολόγηση", "πρόγραμμα δράσης" και "έκθεση αξιολόγησης" με τους όρους "κριτική

αποτίμηση", "προγραμματισμός σχολικού έργου" και "απολογιστική έκθεση" αντίστοιχα στην ουσία διατηρείται σχεδόν το ίδιο πλαίσιο αυτοαξιολόγησης της σχολικής μονάδας. Οι μόνες ίσως διαφορές είναι στη δυνατότητα του Συλλόγου Διδασκόντων να συζητά και να διορθώνει τον «προγραμματισμό» (κάτι που βέβαια δεν αποκλειόταν και με το προηγούμενο νομοθετικό πλαίσιο), στην έλλειψη αναφοράς στην ενημέρωση μαθητών και γονών και την ανάρτηση στο διαδίκτυο καθώς και το ρόλο του διευθυντή του σχολείου. Αντίθετα μάλλον μεγαλύτερη γίνεται η εμπλοκή της ιεραρχίας της εκπαίδευσης, αφού Δ/ντης Π.Ε. και Σχολικός Σύμβουλος συνεχίζουν όχι μόνο να εμπλέκονται αλλά και να έχουν καθοριστική γνώμη. Κατά τα άλλα, όπως και με το νόμο της Διαμαντοπούλου, προβλέπεται η σταδιακή εφαρμογή με υπουργική απόφαση από το 2015-16 ενώ (για να μην υπάρχει καμιά αμφιβολία για την κατάληξη και της νέας εκδοχής της αυτοαξιολόγησης) αναφέρεται (ή αντιγράφεται από τον 3848/10) ότι "με υπουργική απόφαση θα ρυθμιστούν οι λεπτομέρειες της εφαρμογής του παρόντος άρθρου".

Η νέα αυτή εκδοχή του πολυνομοσχεδίου σε σχέση με το θέμα της αξιολόγησης-αυτοαξιολόγησης διαγράφει κάθε προεκλογική δέσμευση των κομμάτων της συγκυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ και ταυτόχρονα δείχνει τα αδιέξοδα της συζήτησης περί "καλής αξιολόγησης". Επιπρόσθετα η πολιτική ηγεσία του ΥΠΟΠΑΙΘ δήλωνε μέχρι χτες ότι δεν πρόκειται να προβεί σε καμία νομοθετική ρύθμιση σχετικά με την «αξιολόγηση», αν δεν προηγηθεί εξαντλητικός διάλογος με την εκπαιδευτική κοινότητα για το θέμα αυτό, καταλήγοντας τελικά να νομοθετεί ακολουθώντας το ίδιο πλαίσιο και τις ίδιες τακτικές των προκατόχων της.

Και στο κρίσιμο ερώτημα γιατί αυτή τη στιγμή τέτοιο πισωγύρισμα, η απάντηση είναι μάλλον ίδια με εκείνες που αφορούν τα ερωτήματα για τις θέσεις της πολιτικής ηγεσίας του Υ.ΠΟ.ΠΑΙ.Θ. σε σχέση με τους διορισμούς και την προϋπηρεσία των αναπληρωτών, τις μετατάξεις και την ίδρυση οργανικών θέσεων: η αξιολόγηση, με την κεντρική θέση που κατέχει στην (επιβαλλόμενη από το κεφάλαιο και την Ε.Ε.) πολιτική αντιδραστικής αναδιάρθρωσης του κράτους, αποτελεί στοιχείο των διαπραγματεύσεων της κυβέρνησης για την επίτευξη της νέας "συμφωνίας".

Η μαχόμενη εκπαίδευση δυο χρόνια τώρα έδωσε μεγάλες μάχες που οδήγησαν στην πολιτική, ηθική και παιδαγωγική ήττα και απονομιμοποίηση της αξιολόγησης, μέσα από την απεργία-αποχή από κάθε αξιολογική διαδικασία και την άρνηση των Συλλόγων Διδασκόντων να συντάξουν εκθέσεις αυτοαξιολόγησης και προγράμματα δράσης με βάση τις οδηγίες αλλά και τους εκβιασμούς και τις απειλές του υπουργείου και της εκπαιδευτικής ιεραρχίας. Το ίδιο θα πράξουν οι εκπαιδευτικοί της ζωντανής εκπαίδευσης (όσα εμπόδια κι αν παρεμβάλει η συνδικαλιστική γραφειοκρατία και οι μηχανισμοί της) και θα αποτρέψουν κάθε νέα απόπειρα να επανέλθουν μ' άλλο όνομα όλα αυτά στα οποία με τους αγώνες μας βάλαμε φραγμό.

Γιατί σε όλη τη φιλολογία των προσκείμενων στη νέα πολιτική ηγεσία του υπουργείου ότι η δική τους αξιολόγηση «δεν θα είναι τιμωρητική», θα αντιτείναμε ότι ούτε και οι προηγούμενοι νόμοι την περιέγραφαν ως τέτοια. Γιατί το ερώτημα δεν είναι απλά τι γράφει και τι όχι ένας νόμος αλλά πού οδηγεί, ποια πολιτική εξυπηρετεί. Και τα μέχρι στιγμής δείγματα γραφής της πολιτικής ηγεσίας του υπουργείου δεν δείχνουν κάποια διάθεση πρόκλησης ρήγματος με το σχολείο της αγοράς που οι προκάτοχοί της προωθούσαν.

Κατάργηση όλου του νομοθετικού πλαισίου της αξιολόγησης-αυτοαξιολόγησης

Καμιά αξιολόγηση – Κανένας αξιολογητής στην τάξη

Ακώλυτη βαθμολογική – μισθολογική εξέλιξη

Παιδαγωγική ελευθερία και δημοκρατική λειτουργία του σχολείου